

brugministerens tilladelse til den påtænkte anvendelse af arealet derhos forud indhentes. Den ovennævnte afgift skal normalt andrage halvdelen af, hvad den pågældende udnyttelse må forventes at indbringe ejeren netto i årligt merudbytte. Ejeren er forpligtet til at meddele jordlovsudvalget alle for afgiftens fastsættelse nødvendige oplysninger. Afgiften kan enten fastsættes til en fast halvårlig ydelse eller til en vis procent af det årlige bruttoudbytte eller til et bestemt beløb pr. leveret materialeenhed. I de to sidstnævnte tilfælde kan afgiften kræves indbetalt med et fast halvårligt beløb, som senere reguleres efter behørig regnskabsaflæggelse. Såfremt der ikke mellem jordlovsudvalget og ejeren kan opnås enighed om merudbyttets størrelse, beregningsmåden, regnskabsaflæggelsen og de nødvendige kontrolforanstaltninger, afgøres disse spørgsmål af det i § 6 i lov nr. 240 af 7. juni 1952 omhandlede nævn. Såvel jordlovsudvalget som ejeren kan kræve spørgsmålet om afgiftens størrelse taget op til fornyet afgørelse, såfremt de forhold, som ligger til grund for afgiftens fastsættelse, væsentlig ændres“.

§ 10.

I lovens § 28, stk. 1, ændres indledningen til og med ordene „8 ha middelgod jord“ til: „Enhver ejer af en landbrugsejendom, hvis jordtilliggende ikke overstiger 8 ha middelgod jord, eller et jordløst hus“.

§ 11.

I lovens § 31, stk. 1 og 3, udgår sidste punktum.

Som nyt stk. 5 indsættes: „Lånenes rente- og afdragsvilkår fastsættes ved særlig lov, jfr. dog reglerne i kap. VI“.

§ 12.

I lovens § 35 efter „afsnit D“ indsættes: „kap. VI“.

§ 13.

Lovens § 42, stk. 2, affattes således: „Ønsker en låntager, der svarer fast rente, at betale afdrag, skal dette tillades, når afdraget mindst udgør 50 kr.“.

§ 14.

Lovens § 51, stk. 1, affattes således: „Renterne af de i et selvstændigt brug inde-

stående statsmidler, herunder eventuel jordrente, omregnes efter reglerne nedenfor i stk. 2—5, jfr. dog stk. 6, medmindre brugret er oprettet inden den 1. april 1954, og debitor efter de hidtil gældende regler har valgt at svare fast rente. Lån til supplerende af bestående mindre brug skal, såfremt hovedejendommen er oprettet for statsmidler, og renten af indestående tidligere lån, herunder eventuel jordrente, er omregnet til en konjunkturbestemt afgift, forrentes med konjunkturbestemt rente efter nævnte regler og ellers med fast rente.“

Til stk. 3 føjes: „For nye selvstændige brug, der oprettes den 1. april 1954 eller senere, kan renten i de første 6 halvårsterminer efter oprettelsen ikke overstige den nævnte normale rente“.

I stk. 4, 1. punktum, ændres „indtil 10 000 kr.'s grundværdi“ til: „grundbeløb, jfr. lov nr. 265 af 27. maj 1950 § 3, mellem 6 000 kr. og 16 000 kr.“

Stk. 6 affattes således: „Undtaget fra rentekonvertering efter de i stk. 2—5 anførte regler er etableringslån og de i gartnerier, byggegrunde og havelodder indestående statsmidler samt købesummer for lodder, der afhændes på andre end de i denne lov fastsatte vilkår, jfr. § 11, stk. 1, og § 14, stk. 3 og 4“.

§ 15.

Lovens § 52, stk. 2, affattes således: „Den, der svarer konjunkturbestemt rente efter reglerne i dette kapitel, kan ikke kræve adgang til at indfri sine lån eller betale større afdrag end oprindelig fastsat. Er brugret oprettet inden den 1. april 1954, kan indfrielse dog tillades på betingelse af, at der indbetales det beløb, hvormed de renter, der skulle have været betalt, såfremt renteomregning ikke havde fundet sted, overstiger de siden renteomregningen betalte renter“.

Stk. 3 udgår. Stk. 4 ændres til stk. 3, og ordene „stk. 3“ ændres til: „stk. 2, 2. punktum,“.

§ 16.

I lovens § 54, stk. 1, efter „ej heller“ indsættes: „uden sådant samtykke“.

§ 17.

Til lovens § 55, stk. 3, trediesidste punktum, føjes: „jfr. dog reglerne i kap. VI“.